

עפ"ת 45899/03/22 - ויקי גולן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 45899-03-22 גולן נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני: 90517142841

בפני **כבוד השופט עמית יורם צלקובניק**
מערער **ויקי גולן**
נגד
משיבה **מדינת ישראל**
המערער באמצעות עו"ד נחמי פיינבלט
המשיבה באמצעות עו"ד אורעד שלוו

פסק דין

בפני ערעור כנגד החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (כב' השופטת מ' כהן) בהמש 8423-12-21 מיום 9.3.22 לפיה נדחתה בקשתו של המערער מיום 20.12.21 להארכת מועד להישפט בגין עבירת מהירות מיום 21.2.20.

מדובר בדוח שהוסב לבקשת המערער, על שמו, לאחר שהעבירה יוחסה תחילה לבתו, שרון, על פי הודעת תשלום הקנס המקורית שנשלחה אליה בדואר רשום ביום 4.5.20, לפיה עליה לשלם את הקנס או להגיש בקשה להישפט עד יום 31.8.20 (להלן- **הודעת תשלום הקנס הראשונה**). המערער צרף פניותיו למפנ"א לביצוע ההסבה (מהימים 30.8.20 ו- 2.11.20 (נספחים ד' ו- ה' לבקשה)), וטען כי אף פנה טלפונית למפנ"א, ואולם לא קיבל מענה. לדברי המערער גילה "מספר שבועות" לפני הגשת הבקשה, "דרך משרד הרישוי", כי נרשמה לחובתו עבירה בגין הדוח הנדון, וברורו העלה כי משטרת ישראל ביצעה את הסבת הדוח שנשלח אליו בדואר רשום ביום 18.11.20 ולפיו, היה עליו להגיש בקשה להישפט או לשלם את הקנס עד יום 16.4.21 (להלן - **הודעת תשלום הקנס המוסבת**). המערער טען בבקשתו כי עד הבירור במשרד הרישוי לא ידע כלל על הסבת הדוח וכי "אין חולק" כי הדוח לא התקבל בביתו, ולא הוצג אישור מסירה.

המערער ציין בנוסף, כי שרון, שחששה מהיווצרות תוספת פיגורים שילמה בינתיים את הקנס ביום 9.3.21, נוכח סברתה כי הדוח טרם הוסב.

בית משפט קמא הורה בהחלטה מיום 12.1.22 להמציא אישור מהדואר בדבר הודעת תשלום הקנס המוסבת שנשלחה למערער בדואר רשום, ובתגובה מיום 21.2.22 אישר המערער לראשונה, לאחר עריכת ברור בדואר, כי הודעת תשלום הקנס המוסבת אכן התקבלה בביתו ביום 9.12.20, ונמסרה לידי אמו שחתמה על אישור המסירה. המערער טען עם זאת, כי האם לא דיווחה על כך למערער, והוצגה על ידו תעודה רפואית של רופא משפחה בקופת חולים מיום 18.2.22 כי האם סובלת "לאחרונה" מבעיות "שכיחה ובעייה בזיכרון" עקב התדרדרות במצבה הקוגניטיבי.

עוד טען המערער כי הוא כופר בביצוע העבירה, וכי רכב אחר שעקף אותו הוא שצולם על ידי מצלמת המהירות.

בהחלטה מיום 9.3.22 נקבע על ידי בית משפט קמא, כי היה על המערער להגיש את הבקשה להישפט עד ליום 16.4.21, ו"היה עליו לפעול באופן מידי ולפנות לבית המשפט אולם המבקש הגיש את הבקשה להישפט באיחור רק ביום 20.12.21". עוד צוין כי נוכח תשלום הקנס, יש לראות את המערער כמי שהודה בעבירה, גם אם הקנס שולם על ידי אחר, וכי אין די בהכחשת העבירה כדי להקים חשש לעיוות דין.

בהודעת הערעור נטען כי בית משפט קמא לא התייחס בהחלטתו לכך שהודעת הקנס לא נמסרה לידי המערער בשל מצבה הקוגניטיבי המוכח של אמו; עוד נטען כי אין לבוא בטרוניה למערער שבחר לפנות תחילה למפנ"א כדי לקבל הדוח המוסב, וכי הקנס שולם לאחר שלא קיבלו הודעה על הסבת הדוח, כדי שהבת לא תחויב בתוספת פיגורים.

עוד חזר וטען ב"כ המערער כי קיים ספק אם רכבו של המערער צולם על ידי מצלמת המהירות.

לא מצאתי מקום לקבלת הערעור.

מהנסיבות שהוצגו באשר להודעת הקנס הראשונה, עולה כי המערער ושרון פנו להסבת הדוח יום אחד לפני תום המועד הסופי על פי הרישום בדוח, ופעם נוספת לאחר תום המועד, בתחילת חודש ספטמבר 2020. אין כל ביטוי לפניות טלפוניות נוספות בעניין זה, ולא הוצגה כל אסמכתא לגביהן. המערער אישר כי סבר כל העת כי עניינו אינו זוכה לטיפול, והדוח אינו מוסב, ומשכך הופתע לגלות רק בסוף שנת 2021 כי הדוח הוסב. נוכח האמור, אין בפי המערער (ושרון) כל הסבר להימנעותם הממושכת מפניה לבית המשפט קמא בבקשה להארכת מועד להישפט בגין הודעת הקנס הראשונה, בנימוק כי שרון לא נהגה ברכב, חרף כך שחלפו קרוב לשנתיים ממועד ביצוע העבירה, ולמעלה מ-9 חדשים מאז תשלום הקנס. נסיבות אלה, היינו תשלום הקנס והימנעות מפניה לבית משפט קמא במהלך חודשים ארוכים, מלמדות על "השלמה" והודאה בביצוע העבירה.

הודעת תשלום הקנס המוסבת המתייחסת ישירות למערער, התקבלה בביתו, ואין באישור הרפואי שהוצג לגבי מצבה של האם, כדי לסתור את חזקת המסירה; חתימת האם מתנוססת בבירור על אישור המסירה, והמערער לא העלה כל טענה כי היה "קצר בתקשורת" או קשיי הבנה מצד האם בעת מסירת דבר הדואר לידיה, ולא הובאה כל ראיה בעניין זה בבירור שנערך בדואר. גם האישור הרפואי שהוצג, נופק בחודש פברואר 2022, דהיינו למעלה משנה לאחר שהאם חתמה על אישור המסירה, ומשכך אין כל תיעוד רפואי לגבי מצבה של האם בזמן הרלוונטי.

על פי הרישום בהודעת תשלום הקנס המוסבת, היה על המערער להגיש בקשה להישפט עד יום 16.4.21, ולנוכח כך שהוכחה מסירה, הרי שהגשת הבקשה להישפט רק 8 חדשים לאחר תום המועד, אינה ראויה להתקבל בהיעדר הנמקות מיוחדות. הנסיבות מעלות איפא, כי המערער (ושרון) נמנעו מהגשת בקשה להארכת מועד במסגרת סד הזמנים המותר, לגבי שתי הודעות תשלום הקנס, ומשכך צדק בית משפט קמא בהחלטתו לדחות את הבקשה, שהוגשה לאחר שהמערער ערך "בירור", שטיבו לא פורט, במשרד הרישוי.

לבסוף אציין, כי טענת המערער כי ייתכן שרכב אחר נמדד הינה בבחינת העלאת השערה סתמית, שאינה עולה בקנה אחד עם התצלום שהוצג בפני במהלך הדיון, על ידי ב"כ המשיבה, בו נראה הרכב המצולם ממוקם בנפרד, תוך ריחוק מרכב אחר, הממוקם משמאלו.

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, י"א אייר תשפ"ב, 12 מאי 2022, בהעדר הצדדים.